

అరిగి రామరావు

“రంగీ-రంగీ”

ఎవరూ పలకలేదు. అసలే ప్రయాణ బడలికతో వున్న శ్రీదేవికి తన పిలుపుకు సమాధానం రాకపోయేసరికి అంతులేని కోపనూ, విసుగూ ముంచుకొచ్చాయి.

కుర్చీలోంచి లేచి గుమ్మం - దగ్గర కెళ్ళింది. తెర ప్రక్కకి తీసి వరుడాలో చూచింది. ఎవరూ కనిపించలేదు.

“చంద్రమ్మా!” అని కోపంగా గట్టిగా పిలిచింది.

ఆ పిలుపుకు సువారంలోంచి చంద్రమ్మ

హఠాపురిగా బయటికొచ్చింది. కోవంతో జేవురించిన మొగంలో గుమ్మంలో నిల్చుని వున్న చిన్నమ్మగార్ని చూడగానే నయస్సు మళ్ళిన చంద్రమ్మకు పయిప్రేమం పయివే పోయింది.

చంద్రమ్మనుచూచి, “ఆరంగీది?” అని విసురుగా అడిగింది శ్రీదేవి.

చంద్రమ్మ దివాలంరోని దాసీలదరి మీద పెర్రవందారు. దాసీల మీద అజ మాయిషి చేసే ‘హెడ్ దాసి’ అన్నమాట! అం ధుకే వూర్లుంచి అప్పుడే వచ్చిన శ్రీదేవికి

రంగి కనిపించపోయేసరికి చంద్రమ్మను పిలిచింది.

చంద్రమ్మ చేతులు నలుపుకుంటూ “శ్రీదేవి!” అని మెల్లగా అంది,

“ఏం ఎక్కడి కెళ్ళింది?”

“కొలుపుకు రావటంలేదమ్మా!”

“ఎందుకని?”

“అయ్యగారు దాన్ని కొలువు మాని పించారు.”

అదేమిటన్నట్లు చంద్రమ్మ పంక ఆళ్ళ ర్యంగా చూచింది. శ్రీదేవి. సమాధానంగా చంద్రమ్మ తలవంచుకుంది. వివరాలు అడిగి వినే వాపిక శ్రీదేవికా సమయంలో లేదు. రిజర్వుడు ఏ. పి. కంపార్ట్మెంట్ లో చూటు యాల్టే మైళ్ళు, గతుకుల రోడ్డు మీద చిన్నకార్లో ఇరవై మైళ్ళు ప్రయాణం చేసి అప్పుడే వచ్చిన శ్రీదేవికి ఎంతో నీరసంగా మరెంతో విసంగా వుంది.

“అయితేవా కింకెవరూ దాసీలు లేరా?”

అని చిరాగా అడిగింది.

“లేకెవమ్మా, చంద్రకాంతం వుందిగా!”

అని “కాంతం” అని కేకెసింది చంద్రమ్మ.

శ్రీదేవి తలార స్నానం చేసి వచ్చింది.

బట్టు విరబోసుకుని పేనురు చదువుతూ కుర్చీలో కూర్చుంది.

పేజి త్రిప్పతూ కొత్త పనిమనిషి కొరకు ప్రక్కకు చూచింది. అది గదిలో లటూ ఇటూ తచ్చుట్టాడుతుంది. పాపం దానికి ఏ పని తర్వాత ఏ పని చేయాలో, ఎలా చేయాలో తెలియదు. అందుకే భయం భయంగా అక్కడక్కడే అల్లిబిల్లి తిరుగు తుంది.

“నీ పేరేమిటి? చంద్రముఖా, చంద్ర వంకా?” కుర్చీలో వెనక్కి జారగల పడి బట్టు వెనక్కి వేసుకుంటూ అడిగింది శ్రీదేవి.

“చంద్రకాంతమ్మగారు!” అతి వివ రుంగా సమాధానం చెప్పింది.

ఈ చంద్రకాంతాన్ని అందరూ ‘కాంతం కాంతం’ అని పిలుస్తారు. ఈరోజు వుదయం వరకు సువారంలో పని చేసింది. శ్రీదేవి వట్ట అంతకుముందు వచ్చేసే రంగిని పని మాన్పించేయటం వల్ల ఈ కాంతాన్ని చిన్నమ్మగారి కోసం నియమించింది చంద్రమ్మ.

చిన్నమ్మగారికి కాంతాన్ని చూస్తే చాలు

విక్కడిలేని చిరాకూ ముంచుకొస్తుంది. మడ్డి మొగంది. ఏ పని తర్వాత ఏ పని ఎలా చేయాలో తెలియదు. సూటుకేస్ లో బట్టలు తీసి అలమరలో పర్లటం కూడ తెలియదు. వుత్త మొద్దవలె కలగా వుండని మనస్సులోనే కాంతాన్ని కంటగించు కుంది శ్రీదేవి.

రంగి అయితే తను తలార న్నానం చేసి రాగానే వెంట్రుకలు పాయలు పాయలుగా తీసి టర్నిటనల్ తో తుడిచేది. వెంట్రాణి సాగవేసేది. ఈ కాంతం పూరికే గుడ్లు మిటకరించుకుని చూస్తుండేగాని జట్టు ముడవదూ, పాగడేయదు. అనలు రంగిని వీళ్లెందుకు పని చూస్తుంది? తన నొక్క మూడునెలలు లేకపోయేసరికి వూహించలేని కూర్పు తెప్పెన్నో జరిగిపోయాయి. అన్నీ క్రొత్త మొగలే కనిపిస్తాయి! ఎవరి అడుగుతుంది? ఏమంటుంది? ఎంత డ్రా యానా యంటకొడలు? రాలిగే? డ్రా గనక తను యస్టేటులో అయితే డ్రాకు అందర్నీ ఎంత హడలగొట్టేదో!

ఆరాత్రి పదిగంటల లోపం శ్రీదేవికి తన యిష్టసఖి అయిన రంగిని తన భర్త పని చూస్తుంది విషయం కొన్నివందల సార్లు మనస్సుకు లట్టి ఎంతో బాధ కలిగింది. ప్రతి పనిలోనూ ప్రతి నిమిషంలోనూ అది లేకపోవటం ఆమె కెంతో పెద్ద లోటుగా కనిపించింది. అది వుంటే తనకెంతో సంద డిగా వుండేది. ఎంత చక్కగా పిర్లు పోయేది. తన యింటికి కోడల గావచ్చిన ఈ సంవ త్సరం సంవత్సరంవ్వర కాలంలోనూ రంగి ఎప్పుడూ తనని అంటిపెట్టుకుని వుండేది. ఆనసరమయి అడిగితే తన ప్రాణం కూడ యిచ్చేస్తుందా అన్నంత భక్తిగా తనని కొలి చేసింది. దానికి ఏ పని ఇలా చేయి అలా చేయి అని చెప్పవచ్చిన సనేలేదు. నోట్లమాట నోట్ల వుండగానే అన్నివసలూ చక్కగా చేసేది. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ కేర:తూ ఎంతో సరదాగా వుండేది. ఎన్నెన్నో కబుర్లు చెప్ప తుండేది. దాని కబుర్లు వింటుంటే గంటలు వివి:షిల్లాగా గడచిపోయేవి. దానికోక మేనల్ల కొడుకువచ్చాడు. వాడి పేరేదో వుంది...రాము డట్లుంది. వాడూ యిక్కడే పనిచేస్తున్నాడు. ఎప్పుడూ వాడి కబుర్లు చెప్పుతుండేది.

తనకంత యిష్టరాలయిన రంగిని ఈయనాగారు పంపించుకు చూస్తుంది? అదేం చేసింది? ఒక పనిమనిషిని ఎందుకని

తీసేవారు, ఏమిటి అని మరో పనిమనిషిని గాని, ఇంకెవరికీ గాని వివరాలు అడిగి తెల్పు కోవటం ఈ కుటుంబాల్లో వామోషి అయిన విషయం! అలాటిది తన భర్తనే అడగటం గౌరవభంగమైన విషయం. ఒకవిధంగా మాస్తే సాహసమే!...అయినా శ్రీదేవి ఆరాత్రి తన భర్తను ఈ విషయం అడ గ్కుండా వుండలేకపోయింది. ఏదో మరల సంవత్సరంలో రంగి విషయం తీసికొని వచ్చింది.

అందుకామె భర్త విషయాన్ని, "అదో డర్టీ క్రీచర్! దాని సంగతి ఇప్పుడెందుకు?" అని అన్నాడు.

తనింకేమంటుంది? సాలుకు కొన్నిలక్షల రాబడి కల ఒక పెద్ద యస్టేటుకు కొడ లయిన తను ఒక సామాన్య పరిచారికను గురించి, రోజు మొత్తంవీర రాత్రి సమ యాలో కొన్నిగంటలు మాత్రమే తనతో గడపటానికి తన గదికిచ్చే భర్తను ఇంకేమని అడుగుతుంది? అడగకూడదు— అందుకే పూరుకుంది.

తను పుట్టింటి నుండి రాగానే తన యిష్టసఖి పని నుండి తొలగించడం కారణమేదీలే తన భర్త అలా సమాధాన మియ్యటం ఆమె అసక్తి నెక్కున చేసింది.

మర్యాద వుండయం రంగి విషయం అడగ వచ్చిన వాళ్లనే అడుగుదామని రంగి బాస యిన రాముడ్డి పిలిచింది.

కోర మీసాలలో కోడెట్టులాగా వుండే రాముడు శుష్కించినపోయి అతి వీరసంగా వున్నాడు. భారంగా అడుగులో అడుగేస కుంటూ వచ్చి దీనపదనంతో నిలబడ్డాడు.

శ్రీదేవి, రంగి విషయమెంతగానే రాముడ నిలువనా పజికిపోయాడు. పాలిపోయిన వాకి మొగం కోవంతో ఎర్రగా జేపురించింది లోతుకుపోయిన వాడి కళ్లు ఎర్రగా పం: కుబికాయి.

పళ్లు పుటపట లాడిస్తూ, "రంగి నం గతా?" అన్నాడు—అని వెంటనే తను చిన్నమ్మగారి యెదుట వున్న విషయం గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాడు. తనూయించు కున్నాడు.

"దాని సంగతెందుకమ్మా? అది నేడి పోయింది— తప్పదు లం—" మయగుడ్డలో ముంచుకొస్తున్న దుఃఖాన్ని ఆవుకుంటానికి ప్రయత్నించాడు.

శ్రీదేవి తన చెవులను తానే నమ్మలేక

పోయింది. కొన్ని క్షణాలు స్థానానగా అయి పోయింది.

రాముడు భారం భారం ఏడుస్తూ అక్కడే చలికొల్లాడు. శ్రీదేవి భారంగా నిట్టుత్తి ప్రక్క గదిలోకి వెళ్లిపోయింది.

...రంగి చెడిపోవటమేమిటి? రంగి లాటి మంచిపిల్లా, అమాయక. రాలా ఎలా చెడిపోయింది? ఎందుకు చెడిపోయింది? ఇంకేమన్నమాట దాన్ని పని చూస్తుం చింది. ఆయన, 'డర్టీ క్రీచర్!' అంటే ఇది నమ్మదగ్గ విషయమేనా? రంగి ఇలాటి పనిచేస్తుందా? ఏమో, నిప్పులేనిదే సాగ, రాదుగా! పాపం, ఆ రాముడ్డి చూస్తే తన కడుపు లరుక్కుపోతుంది. ఎలాటి వాడు ఎలా అయిపోయాడు? దాన్ని వాడి ప్రాణంగా చూచుకునేవాడు. అదీ అలా! మరి వాడికిది ఇంత ద్రోహం ఎలా చేసింది?

..శ్రీదేవి అలోచనలు ఇలా సాగు తున్నాయి. ఆమె కాలోజంత మనసు మన సులో ఇదు. తన గదిలో కాసేపు అటూ అటూ వచార్లు చేసి టిటి దగ్గరకెళ్లి అం బడింది. టిటికి గుండ క్రిందకు తొంగి చూచింది. క్రింద రాముడు కనిపించాడు. తోటలో గున్నమాదిడి చెట్టు క్రింద కూర్చుని మొగన గుడ్డెసుకుని కుళ్లి కుళ్లి ఏడుస్తున్నాడు. ఆ దృశ్యం చూడ గానే శ్రీదేవి గుండెల్లో విషాదం బుసబుసి పొంగింది.

ఈ టిటికి దగ్గర ఇలాగే నిలబడి క్రింద ఆ గున్నమాదిడి చెట్టు దగ్గర పరసేలాడ కునే రాముడ్డి రంగిని ఎన్నోవార్లు చూచింది. ఒక్కోసారి రంగి వాడ్ని కన్నీళ్లు తోటంతా సెరుగులు పెట్టేది. దాన్ని పట్టుకోవటానికి దాని వెనుక వీడూ సరుగలేవారు. వాళ్లి ద్దరూ అలా పరుగులు తిరుగుటం చూస్తూ వుంటే తనవెంతో ముచ్చటయ్యేది.

ఒకరి మనస్సు మరొకరి నుండంచు కుని నిరలంగా స్వేచ్ఛనూ, పులాసంగా కేరించలు కొట్టే ఆ ప్రేమబలటను చూచి నప్పుడు కొన్నిసార్లు తనకు తెలియకుండానే తనలో ఒకవిధమైన ఈర్ష్య చోటు చేసు కునేది. తన దాంపత్యం గుర్తుకొచ్చేది. రోజులో కొన్నిగంటలు మాత్రం భార్య భర్తలు కలిసి వుండటం దగ్గరగా వున్న ఆ కాసేపు భర్తరి దాంపత్యం ఎంతో దూరం, 'మి లు—' 'మి లు' అని ఒకరినొకరి సంతో

వలహతెమ్మెరలు

చల్లని గాలులు వీచినవీ!
చల్లగ నామది దోచినవీ!!

కమ్మని పిలిచిన పిల్లనగ్రోవికి
కమ్మనిగానము నేర్పినవీ!
కదలే అలలై కమ్మని కలలై
రసలోకములో తేలినవీ!!

విరిసే విరియని విరికన్నియతో
సరసములాడుచు సాగినవీ!
వయసున్నప్పుడే అనుభవింపుమని
వలపులు విరిలో రేపినవీ!!

పూలబాలికల కన్నె మనసులో
ఘాగబాసలను అరసినవీ!
మల్లీసుందరి వలపు దోచుకొని
చల్లగ అవలికి జారినవీ!!

ఒంటరి పూవుల ఒయ్యారముగని
కొంటెగ ఈలలు వేసినవీ!
'తుమ్మెదకూరివి నమ్మకుమి!' అని
నమ్మిక పుట్టగ పలికినవీ!!

కళలంటిననే చదితార్థత యని
విరులకు నాట్యము నేర్పినవీ!
కమ్మని వలపులు కానుకగా గొని
గాలులు ముందుకు సాగినవీ!!

చల్లని గాలులు వీచినవీ!
చల్లగ నామది దోచినవీ!!

—పక్కలంక లక్ష్మీవతివాపు

దించుకోవటం. శుష్కమర్చాడలు, ఘోష
ష్యుల్ని మమతల్ని మనస్సులను దూరంచేసే
అర్థంలేని ఆచారాలు! వీళ్ల లాగా నీరెండలు
వెండివెన్నలలో, చెట్ల నీడలో, పక్షుల
లాగా ఒకరినొకరు తరుముకుంటూ, సరసా
లాడుకుంటూ ప్రపంచాన్ని పుర్విపోవటం
ఒకరిలో నొకరు కరిగిపోవటం— తనకు
పూహించుకొనికీ కూడ స్వేచ్ఛలేని విషయం.
అందుకే కాబోలు గుండెలో భార్య గున
గున లాడేది. అదీ కాసేపే.. తన చేతుల
మొడుగుగా వాళ్ల పెళ్లి చెయ్యాలని తనెంతో
పుబలాటపడేది. కాని వాళ్లలా ఆయ్యారు.
అప్పుడప్పుడు తన మనస్సును, భావాలను
మకిలవల్నే భార్య వాళ్ల ప్రతుకులను ఇలా
చేయలేదు కదా!

అంజు శుక్రవారం. వేలుగోపాలస్వామి
గుడిలో భోగం చేస్తారు. మని నంజలు
ముసురుకునే వేళ శ్రీదేవి కోవబండిలో
గుడికి బయలుదేరింది. బండిలో అనకెడు
రుగా కాంతం పూజాసామ్రాగి పట్టుకుని
కూర్చుంది. ముంగిలాగా గుంటనక్కలాగా
కూర్చున్న కాంతాన్ని చూడగానే శ్రీదేవికి
రంగి గుర్తుకు వచ్చింది. తను గుడికెప్పు
డెళ్లివా రంగి లేనదే చెళ్లడి కాదు. దారి
పాడుగుబా రంగి ఎన్నో కిబుర్లు చెప్పుతూ
అది నవ్వుతూ తనవి నవ్విస్తూ వుండేది.
ఇప్పుడు రంగి ఎక్కడ వుందో? ఏమి
చేస్తుందో?

శ్రీదేవి ఇలా ఆలోచిస్తుండగా బండి
పెద్ద కుదుపులో అగిపోయింది. శ్రీదేవి
తూలి ముందుకు పడబోయి సర్దుకుని
కూర్చుంది.

“ఛీ, నీకు బుద్ధి వుందా లేదా? లే, దారి
కడ్డలే” అని బండి వెనకాల నిల్చునే
సింహాద్రి ఎవరి మీదవో పెద్దగా అరుస్తు
వ్వాడు.

రోడ్డు మీద పిల్లల కేకలు అరుపులు—
“బాబాయి, బాబాయి. నీకు పుళ్ళీ
ముంటుంది బాబాయి. ఒక్కసారి అమ్మ
గొప్పి చూడనీయ్ బాబాయి. నీకొళ్లట్టు
కుంటూ బాబాయి”

అది రంగి గొంతు! ఆ గొంతు విన్నగానే
శ్రీదేవి చలించిపోయింది.

“ఛా, అవలంకీ! ఛా, అవలంకీ!”
 సింహాద్రి రంగిని చేయి పట్టుకుని లాగి సారేస్తున్నాడు.

శ్రీదేవి బండికి కట్టిన తెరను కొద్దిగా తొలగించి బయటికి చూచింది. శ్రీదేవిని చూడగానే రంగి, సింహాద్రి చేతిని విడిపించుకుని రయన బాణంలాగా వచ్చి శ్రీదేవి పాదాల పట్టుకుని, “అమ్మా, అమ్మా—” అని భోరు భోరున ఏడ్చింది.

“వాకేం తెలియదమ్మా! మీ పాదాల పాక్షిగా వాకేం తెలియదమ్మా” అని ఏడుస్తుంది.

విరబోసుకున్న జట్టుతో ఆ చీకట్లో రంగి పిచ్చిదానిలాగా వుంది. లాగా వుండటమేమిటి? దానికి సగం పిచ్చి కూడ ఎక్కింది! అందుకే దాని వెనకాల పిల్లలు రాళ్లు బుచ్చుకూ కేకలు పెట్టా తిరుగుతున్నారు. వూరు దాన్ని వెళ్లగొట్టింది. వూరి చివరలో వున్న పాడుబడ్డ ప్రాంతం రంగి మకాం!

“ఛా, అవలంకీ వద—ఊ—నిన్నే” అంటూ చీదరించుకుంటూ కాంతం రంగిని వెట్టి వేసింది. సింహాద్రి దాన్ని చేయి పట్టుకుని లాగాడు. బండి ముందుకు పరుగెత్తింది.

“పోలీసులు వుత్త పున్నేనికి పట్టుకున్నారమ్మా. వాకేం తెలియదమ్మా మీరన్నా చెప్పండమ్మా!”

వెనకాల రంగి ఏడుస్తూ కేకలు పెట్టుతుంది. దాని మట్టూ మూగిన పిల్లలు గోలగా అరుస్తున్నారు.

శ్రీదేవి, “పోలీసులు అంటుందేమిటే?” అని కాంతాన్ని అడిగింది.

“దాని గొడవెందుకు పోనీయండమ్మా”

“కాదు చెప్పవే”
 ఏదో చెప్పడాని నిషయం చెప్పుతున్నట్లుగా మొగం పెట్టి కాంతం ఇలా చెప్పింది. “విన్నూత్ని టేనప్లో బండెక్కిస్తానికి అది మీతో పాటు పట్టణం వచ్చిందిగా. విన్నూత్ని బండెక్కించినాక లాత్రీ హోటల్ లో ఎవడి తోనో వుంటే పోలీసులు పట్టుకుని, కోట్ల పెట్టారు.”

గుర్రం ఖయాంకరంగా పకిరించింది. రంగి ఏడ్చు చూరంగా న్నొగ్గా విసిపిస్తోంది. బండిచక్రాలు రోడ్డు మీద టకటకలాడుతున్నాయి.

శ్రీదేవి వెనక్కి జారి కూర్చుంది. కాంతం చెప్పుతుంది— ఈ సంగతి తెల్పి రాముడు, దివానుగారు పట్టణం వెళ్లి దోస్త

అధైర్య పడవద్దు

శాస్త్రీయమైన, విజయవంతమైన SEX-ADVICE పొందవచ్చును. మీకు ఉన్న లక్షణములు ప్రాయుషా, యువకా వివరాలకు కనుగుణపడి.

డా. రత్నంక్షిసన్స్, (Estd 1904)

మంకపేట బిల్డింగ్స్, New
 (అజంపూరా నగర్-రైల్వే వద్ద)
 ప్రాదరాబాద్—36 ఆం. ప్ర.

ఇవి చదివేరా?

విద్యాదర్శిని-మీ పిల్లల బాగుకు పనికివచ్చే కొన్ని పదాల ఉపయోగ విద్యా వివరాలు 1950-51 చేతిపనులు-ధనసంపాదనకు పనికివచ్చే ఆనేక పదాల మంచినీరుకు అవసరమైన మూల్యాలు 3-50 మంత్రకోశ-మీకోశాలు సిద్ధపడే ఆనేక మంత్రాలు వాటి గోప్యతను గానూ, సాధన మూల్యాలు రూ. 3-50 నీవిత రహస్యాల-మీదాంపత్త్యునుభావనలను తెలుసుకోవడానికి కామ సూత్రాలు రూ. 3-50 యువత-స్త్రీలను గురించి తెలుసుకోవడానికి ఆనేక మంచి కుతూహల విషయాలు రూ. 3-50 సంతానము-అవుసరం లేనపుడు గర్భం రాకుండా 60 వసిన సులభ మూల్యాలు రూ. 3-50 పోస్టుభర్తలు నితం దేశీయ ప్రముఖులను అంటు ఆంధ్రకు వ్రాస్తే వి. పోస్టుద్వారా పంపబడును

తప్పక చదవండి!

యద్దనపూడి సుబ్బారాజు గారి రచనలు

విశేష-కోటి సీడల్	రూ. 6-00
సెక్యులర్	6-00
అనామతి-కథలు	5-00
కోటి ...	5-00
నేను రచయితనికాను...	5-00

కొమ్మూరి వేణుగోపాలరావు గారి సరికొత్త రచనలు

వివేచన	6-00
--------	------

కొండముది శ్రీరామచంద్రమూర్తి గారి ఆంధ్రపత్రిక సీరియల్

కల.ణ	6-00
------	------

* పూర్తి సెట్ కావలసిన 35 రూ. 200 డి.కా.వలసిన వాటి ధర M. O ద్వారా పంపిన పోస్టు ఖర్చులు ఉచితం.

నవభారత్ బుక్ హౌస్,
 ఏటారు రోడ్—విజయవాడ-2

నిరాశి చెందవద్దు
 దాంపత్య జీవితంలోని అలహినితిగూర్చి మీరు చింతించవద్దు

జీవన సైషల్

దుచియ్యై ఆయుర్వేదబానిక్. ఇత ముఖములు గడిచి కోర్కెయినకే వివేకాన్ని దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందములు చేస్తుంది. స్త్రీలు ప్రసవించుటకు “జీవన సైషల్” సేవించి, యోగములు గుండురు.

ఎక్కువ ఫలితానికి:-
 సామగ్రిలు మంచిది - కావలసినంత దేహ వ్యాయామము చేయువలెను - గున్నా గాడరాను.

ముఖ్య గమనిక: జీవన సైషల్ మీ దేహాన్ని తొందరగా పోషించు తోగలిగి, కాబట్టి మూడు వారములు సేవించిన తర్వాత ఒక వారంలోకాలు మారినవేయటం చాల అరుదం. లేనియెడల లాభిస్తారు. లేక దాంపత్యవాంఛ అధికమగును. ఆరోగ్యం బలం చేకూరినవంటనే మారినవేయవలెను. 450 గ్రాముల ప్యాకెట్ లో అభించునూ. రూ. 10/-

అమ్మ త లే ప నం (పురుషులకు మాత్రము)

దాంపత్య జీవితంలో శ్రీరామచంద్రమూర్తి జీవించిన అన్ని రకాల అలహినితలకు శక్తివంతమైన ఔషధము. (సె. హైటా నూ.త్రము) 25 M.L.L. సీసా 1 కి. ధర రూ. 10/- వికరం. ఉచిత కరపత్రములకు ప్రాయుషి ఉత్తరములు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. అన్ని ఆర్డర్లలో సా. డా.వె. ధరలో మం. పంపవలెను. మిగతా సె. త్ర. మువకు చి. పి. పి. వందలము ప్యాకెట్లకు మరలము పర్సాల్మెంట్ ఫార్ముల అడవం.

Orders to:
Jeevamritham Oushadha Sala,
 CALICUT-1.(S.India)
 Chief Physician: Dr. K. N. RAMDAS Phone: 2419 & 3607
 గమనిక: ఆంధ్ర, మధ్యప్రదేశ్ మరియు ఒరిస్సాలోని అన్ని ముఖ్య పట్టణములకు స్థానికముగా కార్యాలయము. ఎరకులకు, విదంధనలకు ప్రాయుషి.

కౌలజూరింది

కమలా బి. సి. బాలకృష్ణ, బి.యస్.సి. (మొదటి సంవత్సరము) కె.వి.ఆర్. ప్రభుత్వ స్త్రీల కళాశాల, కర్నూలు, శ్రీ బి.సి. రామప్ప, అడ్వాకేట్, అనంతపురం గారి కమలార్తె 4-12-66 తేదీన రాత్రి 10 గంటలకు స్వర్ణస్మారకాన్ని అమ్మకానికి కాలి కట్టగాక. — కె. బాలకృష్ణమూర్తి.

కుటుంబ నివేర్ణం

గురువు లేకుండా అన్నింటకము అను స్వయంగా కలిగించి కుటుంబము 384 పేజీలు 400 బొమ్మల పుస్తకం రూ.8/- బట్ట గేమింగ్ కార్డుల పోకుండా కలిగించుటకు

352 పేజీల 2 వేల బొమ్మల 160 పాన్లు పుస్తకం రూ. 10/- తి.తి.గు. వి.సి.ఆ.డి.గం. జి.పున్నారావు బోధించి అనురాగం కలిపి పుస్తకం (వయ) బంబ.మిల్లి, బందరు లాటాకా.

రచయితలకు విజ్ఞప్తి

తమ రచనలతో కాక విడిగా స్తాంపులు పంపి కారి రచనలు తిప్పి పంపడం సాధ్యం కాదు. ఈ విషయంలో ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం జరిపే అనకాశం కూడా లేదని గుర్తించ ప్రార్థన

నిడివించారు. తనే పాపవారగాని ఏడుస్తుంది. మరి ఆ హోటల్ లో ఎందుకన్నావే అని ఎవరన్నీ అడిగినా చెప్పడు. తన కేం తెలియదంటుండేగాని అక్కడెందుకున్నదీ చెప్పడు. ఆ తప్పుడు వన్నీన తప్పుడుముండ నిజం చెప్పుతుందా అమ్మగారు!”

గుడి ముందు కోవ్ ఆగింది. గుడి లోపల నవ్వాలు ఉన్నప్పుడంతో పలుకుతుంది. సింహాద్రి హోషాకు కావల్సిన సరం జామా తీసికొచ్చాడు.

“నేను బండిలోనే వుంటానే, నీ చెల్లి ఆ దండా అదీ యిచ్చి ప్రసాదం తీసికురా” గుడికని వచ్చి లోపలికి రాకుండా బండి లోనే వుంటానంటున్న అమ్మగార్ని కాంతం వింతగా చూచింది. చూచు మాటాడకుండా లోపలి కెళ్లింది.

చుట్టూ వీలితెరలు దింపిన కోవ్ లో చీకట్లో శ్రీదేవి వంటిగా కూర్చుంది. బండి లోపలి చీకటిని ఇంకా చీకటి చేయటానికి కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుంది.”

“వీరప్ప వచ్చిందమ్మా వాకేం తెలియదమ్మా! పోలీసులు వుత్త పుచ్చేనికి పట్టుకున్నారా” రంగి దివాలాపాలు సదేపదే శ్రీదేవి చెవులో మారుమ్రోగుతున్నాయి.

గుర్రం వూరికే పకిలిస్తోంది. గుడిలో గంటలు గబగబ మ్రోగుతున్నాయి. శ్రీదేవి మానసికంగా బయట మెరుసిన ఒకవారుపు సోగి అకాశాన్ని తాకిండా అన్నట్లుగా ఏకటి ఆకాశం తట్టి కుప్పమంది

“నేనిక్కడ వుంటానని పూహించి వుండవు కదూ శ్రీ!”

“మాటాడవేం శ్రీ! నిన్నిక్కడికి రప్పించానని కోవమా?” చక్రకేళి తొక్కను, విలాసంగా పారేస్తూ అన్నాడా వ్యక్తి!

“ఎంత భరీదయిన సరుకయివా గొంతు దిగింపుండు బలే మంటగా వుంటుంది. అందుకే ఈ సంజుడు.”

“ఎందుకు మోహన్, ఇలా త్రాగుతావు?” “నిన్ను మర్చిపోవటానికి శ్రీ! నన్ను నీవు తేలిగ్గా మర్చిపోయావు. కాని నిన్ను నేను మర్చిపోలేకపోయాను. వాడగ్గరున్న నీవు త్రాగు

రాలు నిన్ను మర్చిపోనీయటంలేదు డీజుర శ్రీ—”

“అంటే” శ్రీదేవి కోపంగా చూచింది.

“అంటే ఏమంది? శ్రీ కావాలి శ్రీ” సవ్యతూ అన్నాడు మోహన్.

“అయిదు వేల తిసికుని నేల కూడ కాలేదు.”

“డివేల్యూలేషన్ శ్రీ! నీకు తెలియనే ముంది?” విలాసంగా కాళ్ళు ఎత్తి టీపాయ్ మీద పెట్టుతూ అన్నాడు.

“నవ్వించుకెలా ఏడిస్తావ్ మామయ్య! ఇంత కంటే నీ చేతుల్లో నా గొంతు పిసికే పారేయకూడదు.”

“నా, నా, శ్రీ! నీవు వెయ్యేళ్ళు ఎందుగా బ్రతకాలి. రోజుకు కాస్త కాస్త చదువు నేనింకెన్నాళ్ళు బ్రతుకుతాను. చాల కొద్ది రోజులు. ఆ కొద్దిరోజులు జీవితాన్ని అనుభవించాలి. జీవితాన్ని అనుభవించాలంటే మనీ వుండాలి. అది నీకు వుంది. వాకు లేదు. అందుకే మీ అమ్మ సొంత వస్తువుడినయినా సరే నిన్ను వా కివ్వను పొమ్మంది. ఇరవై లక్షల కట్టుం యిచ్చి నీ చెల్లి చేసింది. ఆ ఇరవై లక్షలు వాకూ యిసే. నేనూ జమిందార్లెగా?.....”

“చెల్లికి ముందు తెలియని వయస్సులో నీ అక్కడలో పడి రాసిన కొన్ని పుత్రులూ పట్టుకుని వా జీవితంతో వెలగలటాడు తుప్పావు కద మామయ్య!”

అంజ శ్రీదేవి ప్రయాణ సవ్యాహారం వుండగా ఫోన్ మ్రోగింది. మోహన్, చేశాడు. “అక్కడికి నన్ను రమ్మంటావా? ఇక్కడికి నీవు వస్తావా?” అని అడిగాడు. ఎలాగు తనక్కడికి రాకటానికి వచ్చుకోదని తెల్పు. ఎలాగు అంజ పూర్వకబోతుంటి గనుక అతడు చెప్పిన ఆడము ప్రకారమతట్టి కలిసి ఈ వ్యవహారం సైనిలు చేయాలనుకుంది. అందుకే అక్కడికి వచ్చింది.

మోహన్ సవ్య, “వా ప్రేమతో, నిన్ను చెల్లి చేసుకో లేకపోయాను. కనిసం ‘మనీ’ చేసుకోనీయవా?” అని అన్నాడు.

మోహన్ పంక అసహ్యంగా ఒక పురుగును చూచినట్లు చూచింది శ్రీదేవి.

“సరే” ఏదో అసబోయే లోపల బయట ఏదో గొడవ, కేకలు వినిపించాయి. అప్పుడు దాక గడి బయట వరండాలో నిల్చొని వున్న రంగి, “అమ్మా—పోలీసులు, పోలీ

బాలు—వదండి అటు వదండి— అని కంఠం
రుగా అరుస్తూ లోపలికి వచ్చింది.

పోలీసులు ఎందుకు వస్తున్నారో
ఏమిటో తనకేమీ అర్థం కాలేదు. రంగి
కేకలకు కంఠారు పడింది. పయిగా అది
తనని బయటికి తోసేసినంత పని చేసింది.
ఆ కంఠారులో, భయంతో తనేం చేస్తుందో
తనకే తెలియలేదు. ప్రక్క గుమ్మంలోంచి
బయటికి వచ్చింది. అటు చీకట్లో ఏదో
చెక్కమెట్టు కనిపించాయి. వాటి గుండా
క్రిందకి దిగింది. ఒక చీకటి పండు కన్పించి
ంది. ఆ పండులో వందగజాలు నడిచేసేదికి
మెయిన్ గోడ్డు టాక్సీలు కనిపించాయి.
ఒక టాక్సీని పిలిచి అందులో ఎక్కింది.
అందులో కూర్చుని రంగి కోసం చాలసేపు
చూచింది. అది కాలేదు. చేతి గడియారం
చూచింది. తనెళ్లవల్సిన టైమ్ కు ఇంకా
పదినిమిషాల టైం వుంది. అది తప్పితే
మరల రిజర్వేషన్ దొరకడు. అంతల జబ్బుగా
వున్న తల్లిని చూడాలి. రంగి ఎంత చూచినా
రావట్టులేదు. అది యింటికి తిరిగిపోతుందో
అని టాక్సీని స్పెషల్ కు పోనీయమంది.

తన వెనకాలే కంఠారుగా రాబోయి
రంగి గుమ్మంలో చక్రకేళి తొక్క మోష
కాలువేసి జారి క్రిందపడటం అది లేవే
లోపల పోలీసులు లోపలికి వచ్చి దాన్ని
లేపటం శ్రీదేవికి తెలియదు.

రంగిని పోలీసు లెండుకు పట్టుకున్నారో
ఇప్పుడు తెల్సింది. మోహన్ ను కలవలానికి
తానెళ్లింది ఒక వాసరకు హోటల్ అని
ఇప్పుడు తెల్సింది. ఎంత మంది నిర్బంధాల
అడిగినా రంగి ఎందుకని అది ఆ హోటల్
కెళ్లిందో ఎందుకు చెప్పలేదో ఇప్పుడు అర్థ
మయింది. రంగి ఎలా చెడిపోయిందో, ఎవరి
కోసం చెడిపోయిందో ఇప్పుడు శ్రీదేవికి
తెల్సింది!!

“ప్రసాదం తిసికోడవ్వూ!” అని కాం
తం పిలిచిన పిలుపుకు శ్రీదేవి పులిక్కిపడి
ఈ లోకంలోకి వచ్చింది. బయట భయం
కరమైన శబ్దం, చీకటి.

సుర్పాడు శ్రీదేవి నిద్ర లేచిన వెంటనే
విచ్చి వార్త అరాత్రు పాడుబడ్డ ప్రతంకోనే
పాడుబడ్డ మాటలో వది రంగి చనిపోయింది.

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

నవలల పోటీ!

మొదటి బహుమతి రు.3,500

రెండవ బహుమతి రు.1,500

మూడవ బహుమతి రు.1,000

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక పాఠకులకి మరింత మంచి సీరియల్
నవలలని అందచెయ్యాలనే ఉద్దేశంతో పై పోటీని నిర్వహిస్తున్నాము.
రచయిత(తు)లందరూ ఎప్పటివలె మాతో సహకరించి పై పోటీ
జయప్రదం చెయ్యగలరని ఆశిస్తున్నాము.

ముగింప తేదీ: 31-1-1967

రచయితల కోరికపై గడువుతేదీ పొడిగిస్తున్నాము

నిబంధనలు

1. పోటీకి స్వంతరచనలే పంపాలి. పంపే రచనలు తమ స్వంతమయినవే
ననీ, అనువాదాలుకాని, అనుసరణలుకాని కాదని రచయిత(తు)లు వ్రాతప్రతితో
బాటు హామీ వ్రాలు పంపాలి.
2. రచనలు కాగితానికి ఒకవైపునే, సిరాతో రాసిఉండాలి. 100అరకాపు
(ఎక్సర్సయిజు పుస్తకం పేజీకి రెండురెట్లు) పేజీలు లోపు, 300 అరకాపు పేజీలు
మించి ఉండరాదు.
3. నవలలు తెలుగువారి జీవితానికి సంబంధించి ఉండాలి.
4. వ్రాతప్రతులు 31-1-1967 లోపల మా కార్యాలయం చేరాలి.
5. వ్రాతప్రతులు, 'సంపాదకుడు ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక, తంబు
చెట్టివీధి, మద్రాసు-1' కి పంపాలి.
6. కవరుమీద, వ్రాతప్రతిమీద 'నవలల పోటీ-1966' అని
పుష్టంగా రాయాలి.
7. పోటీలో నెగ్గని నవలలు ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికతో ప్రచురించే
హక్కు మాకు ఉంది.
8. పోటీలో నెగ్గని, ప్రచురణకి స్వీకరింపబడని నవల వ్రాతప్రతులని
వీరియినంత త్వరలో, సురక్షితంగా రచయిత(తు)లకి తిప్పివంపే ప్రయత్నాలు
చేస్తాము కాని ఈ విషయంలో ఎటువంటి బాధ్యతను వహించలేము, హామీ
ఇవ్వలేము. వ్రాతప్రతులతోబాటు తగుమాత్రం తపాలాబిళ్లలు ఆతికించి,
స్వంత నిరునామా కల కుర్చు జతపరచటం అనవసరం.
9. పోటీలో తుదినిర్ణయం సంపాదకునిదే. ఈవిషయముతో ఎటువంటి
ఉత్తరప్రతిపత్తులూ జరుపబడవు.
10. ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురణ పూర్తి అయిన తర్వాత పుస్తక
రూపంలో నవలని వెలువరించగోరేవారు పుస్తకంలో ప్రముఖంగా 'ఆంధ్రసచిత్ర
వారపత్రికనుంచి పునర్ముద్రితం' అని పేర్కొనాలి.